

Kalisz , dnia 26 lipca 2016r.

Za dowodem doręczenia

Nr SKO-4213/207,227/16

DECYZJA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie :

Przewodniczący : Wiesława Gomułka – spr.

Członkowie : Izabela Kosior

Iwona Chojnacka

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 23 czerwca i 26 lipca 2016r. odwołania Izabeli Latańskiej oraz Sławomira Pisarskiego , reprezentowanego przez adwokata Agnieszkę Schneider, od decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Pleszew z dnia 5 maja 2016r. Nr AU.6730.124.2014.2015.2016 w przedmiocie ustalenia warunków zabudowy dla obiektu infrastruktury technicznej , obejmującego budowę elektrowni wiatrowej - działając na podstawie art.1,17 ust.1 i 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.1659) oraz art. 17 pkt 1, 127 § 2 i art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego

- o r z e k a -

-zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją organ I instancji wyniku ponownego rozpoznania sprawy uwzględnił wniosek Iwony Janiak Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe z siedzibą : Strzegowa 20 , 63-460 Nowe Skalmierzyce i ustalił warunki zabudowy dla obiektu infrastruktury technicznej , polegającego na budowie jednej elektrowni wiatrowej o mocy do 1,8MW wraz z infrastrukturą towarzyszącą na terenie oznaczonym jako działka nr 200, AM -1, obręb Lenartowice.

Decyzję organu I instancji w dniu 25 maja 2016r. zaskarżyła strona postępowania Izabela Latańska.

Natomiast w dniu 6 czerwca 2016r. zostało złożone odwołanie Agnieszki Schneider, pełnomocnika Sławomira Pisarskiego.

Jak wynika z akt sprawy odwołanie to złożone zostało w terminie, ponieważ decyzja organu I instancji została doręczona pełnomocnikowi tej strony dopiero w

dniu 25 maja 2016r.

Odwołanie w imieniu Sławomira Pisarskiego zostało przekazane do Kolegium Odwoławczego w dniu 16 czerwca 2016r. , jednak zawierało braki formalne w postaci braku podpisu. W związku z tym wezwano adw. Agnieszkę Schneider do uzupełnienia braków. Należycie podpisane odwołanie wpłynęło do Kolegium Odwoławczego 13 lipca 2016r.

W związku z powyższym rozprawę przed tut. Kolegium wyznaczono na dzień 26 lipca 2016r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze po rozpoznaniu sprawy zauważa co następuje :

W stanie prawnym obowiązującym w toku postępowania przed organem I instancji i zakończonym wydaniem decyzji z dnia 5 maja 2016r. możliwa była lokalizacja elektrowni wiatrowych na podstawie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy jak dla urządzeń infrastruktury technicznej.

W świetle orzecznictwa sądów administracyjnych elektrownie wiatrowe służą do produkcji energii elektrycznej , niezbędnej do należytego funkcjonowania społecznego i gospodarczego i już z tego względu właściwym jest zaliczenie tego rodzaju urządzeń do urządzeń infrastruktury technicznej o jakich mowa w art.61 ust.3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (vide: wyrok WSA w Poznaniu z 27 maja 2009r. sygn. akt IISA/Po 1000/08, wyrok WSA w Kielcach z dnia 30 października 2008r. sygn. akt IISA/Ke 343/08). Powyższe stanowisko zostało poparte Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 marca 2011r. II OSK 2251/10 , w świetle tego orzeczenia zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej Polskiej , w szczególności w zakresie osiągnięcia określonych standardów w zakresie stosowania energii odnawialnej ,uzasadniają stosowanie przepisów prawa, w tym ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z zachowaniem prounijnej wykładni prawa, która zakłada m.in. prowadzenie działań zmierzających do ogólnie pojmowanej ochrony środowiska, co uzasadnia uznanie elektrowni wiatrowych , a ściślej urządzeń do wykorzystania siły wiatru dla produkcji energii, jako urządzeń infrastruktury technicznej w rozumieniu przepisów art. 61 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Wobec powyższego przy ustalaniu warunków zabudowy dla urządzeń infrastruktury technicznej nie stosuje się przepisów art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym , a zatem lokalizacja tego typu urządzeń nie wymaga spełnienia wymogów wynikających z zasady dobrego sąsiedztwa.

Organ I instancji, orzekając w dniu 5 maja 2016r. zasadnie zatem ustalił wnioskowane warunki zabudowy.

Nie mniej jednak niniejsza decyzja, jak również decyzja organu I instancji, z

mocy art. 14 ust.6 ustawy z dnia 20 maja 2016r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016r., poz. 961) tracą moc.

Zgodnie bowiem z art.3 wskazanej ustawy lokalizacja elektrowni wiatrowych następuje wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Natomiast decyzje o warunkach zabudowy dotyczące elektrowni wiatrowych , wydane przed dniem wejścia w życie ustawy (t.j. 16 lipca 2016r.) tracą moc, chyba że przed dniem wejścia w życie ustawy wobec inwestycji nimi objętych wszczęto postępowanie o wydanie pozwolenia na budowę. Jednak dla wszczęcia postępowania o udzielenia pozwolenia na budowę niezbędne jest legitymowanie się ostateczną decyzją o ustaleniu warunków zabudowy ,a to w omawianej sprawie nie miało miejsca.

Utrata mocy decyzji , o których mowa w w/w przepisach (art.14 ust.7) nie wymaga stwierdzenia ich wygaśnięcia w trybie określonym w art. 162 k.p.a.

Stronom służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30-tu dni od daty otrzymania decyzji , za pośrednictwem tut. Kolegium Odwoławczego.

(Izabela Kosior)

(Wiesława Gomułka)

(Iwona Chojnacka)

